

DIA A DIA AMB DÉU MAIG 2020

Continuem llegint un nou Dia a Dia amb Déu, diferent del que rebem en paper i que deixem a la tauleta de nit al costat de la Bíblia, ja que l'estat de les coses han trasbalsat les nostres vides i les rutines eclesials. Malgrat tot, volem seguir compartint la meditació bíblica diària durant aquest mes de maig també, com hem fet durant tants i tants anys, per això seguirem publicant cada matí la reflexió del dia, tant al [Facebook](#) com en aquest [web](#).

Que Déu ens beneeixi amb la seva paraula. Amén.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 1 de maig de 2020

Jeremies 26, 20-24

Fugir és una de les primeres reaccions que tenim davant la por, igual que va fer el profeta Uriahu. El curiós és que, ens diu el text, que la seva profecia era molt semblant a la de Jeremies, però el profeta escollí el mateix que Judà, davant la por als caldeus ells havien pactat amb Egipte en comptes de confiar en el Senyor. Hem de reconèixer que no sempre és fàcil confiar en Déu quan tot al nostre voltant sembla trontollar, per això preguem, perquè faci la nostra fe forta davant el perill, davant la por. Que la memòria de tot el que Senyor ha fet per nosaltres ens ompli de valentia per, en els moments difícils, saber confiar en ell. Amén.

20 Encara hi va haver un altre home que profetitzava en nom del Senyor: Uriahu, fill de Xemaiahu, de Quiriat-Jearim. Profetitzava contra aquesta ciutat i contra aquest país oracles semblants als de Jeremies.

21 El rei Joiaquim, els seus oficials i els seus prohoms van sentir parlar d'aquestes profecies i el rei intentà de matar-lo, però Uriahu ho va saber, va tenir por i fugí a Egipte.

22 Llavors el rei Joiaquim va enviar a Egipte uns quants homes: Elnatan, fill d'Acbor, i d'altres.

23 Ells van agafar Uriahu i, des d'Egipte, el conduïren fins al rei Joiaquim. El rei el va fer matar i manà que llancessin el seu cadàver a la fossa comuna.

24 Però Ahicam, fill de Xafan, protegia Jeremies perquè no caigués en mans de la gent que l'hauria mort.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 2 de maig de 2020

Jeremies 27, 1-22

Els pobles amenaçats per Babilònia s'ajunten amb Israel per crear una gran coalició de guerra, una que vol defensar-se del tot poderós Nabucodonosor, que està conquerint i fent vassalls tots els països que l'envolten. Però la paraula del Senyor arriba per avisar que aquesta aliança no podrà vèncer-los, però ells impulsats per les profecies enganyoses d'aquelles que diuen el que volen sentir els poderosos no fan cas. Arribarà la guerra i la precària situació encara empitjorarà. El poder, massa vegades, no vol renunciar a la seva potestat; s'embranca amb guerres inútils, sense pensar en les conseqüències per aquells que les lluiten mentre ell s'ho mira des de palau. Contra aquests s'aixeca la veu del Senyor, contra aquests hem de cridar nosaltres, buscant, en tot moment, la pau.

1 A la primeria del regnat de Sedecies, rei de Judà, el Senyor va comunicar a Jeremies aquesta paraula:

2 --Això diu el Senyor: Prepara't uns lligams i uns jous. Posa-te'ls al coll 3 i després fes-los arribar als reis d'Edom, de Moab, dels ammonites, de Tir i de Sidó, per mitjà dels ambaixadors vinguts a Jerusalem per entrevistar-se amb Sedecies, rei de Judà.

*4 Diques-los que enviïn aquest missatge als seus sobirans:
"Això diu el Senyor de l'univers,*

14 Doncs no heu de fer cas dels profetes que us diuen:

'No quedareu sotmesos al rei de Babilònia!'

Us anuncien mentides!

15 Jo no els he enviat, no és veritat que parlin en nom meu; ells tan sols aconseguiran que jo us bandegi i us faci morir, tant a vosaltres com als profetes que us anuncien tot això. Ho dic jo, el Senyor."

16 »Als sacerdots i a tot aquest poble, els dic:

"Això diu el Senyor:

No escolteu els vostres profetes

Déu d'Israel: Digueu als vostres sobirans:

5 *Amb gran força i amb braç poderós, jo he fet la terra, i els homes i animals que hi ha damunt d'ella. Ho he donat tot a qui m'ha semblat bé.*

6 *Ara, doncs, jo poso tots aquests països en mans del meu servent Nabucodonosor, rei de Babilònia, i li dono com a súbdits fins i tot els animals feréstecs.*

7 *Totes les nacions se li sotmetran, tant a ell com al seu fill i al fill del seu fill, fins que també a aquell país li arribi l'hora que el facin esclau nacions nombroses i grans reis.*

8 *Però, mentrestant, a la nació o reialme que no se sotmeti a Nabucodonosor, rei de Babilònia, i no posi el coll sota el seu jou, jo la perseguiré amb l'espasa, la fam i la pesta, fins que quedi del tot sotmesa al rei de Babilònia. Ho dic jo, el Senyor.*

9 *»No escolteu, doncs, els vostres profetes, endevins, intèrprets de somnis, intèrprets de presagis o bruixots, que us diuen:*

'No quedareu sotmesos al rei de Babilònia.'

10 *Us anuncien mentides que us allunyaràn de la vostra terra, perquè jo us en trauré i morireu.*

11 *Però la nació que posi el coll sota el jou del rei de Babilònia i se li sotmeti, la deixaré a la seva terra, i podrà viure-hi i treballar. Ho dic jo, el Senyor."*

12 *»A Sedecies, rei de Judà, li dic això mateix:*

"Poseu el coll sota el jou del rei de Babilònia, sotmeteu-vos a ell i al seu poble, i salvareu la vida.

13 *¿Voldríeu morir, tu i el teu poble, per l'espasa, la fam i la pesta, tal com el Senyor ha decretat per a tota nació que no se sotmeti al rei de Babilònia?*

quan us anuncien:

'Ara ben aviat tornaran de Babilònia els objectes preciosos del temple del Senyor.'

No és veritat això que us anuncien!

17 *No en feu cas. Sotmeteu-vos al rei de Babilònia i salvareu la vida! ¿Voldríeu que aquesta ciutat es convertís en una ruïna?*

18 *Si són profetes, si el Senyor els ha comunicat la seva paraula, que intercedeixin prop del Senyor de l'univers perquè els objectes que encara resten a Jerusalem, en el temple del Senyor i en el palau reial de Judà, no vagin a parar a Babilònia.*

19 *Perquè això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel, a propòsit de les columnes, el 'Mar' de bronze, les peanyes i tots els altres objectes que han quedat en aquesta ciutat*

20 *i que Nabucodonosor, rei de Babilònia, no es va endur quan va deportar de Jerusalem a Babilònia Jeconies, fill de Joiaquim, rei de Judà, amb tots els nobles de Judà i de Jerusalem.*

21 *Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:*

Els objectes que han quedat a Jerusalem, en el temple del Senyor i en el palau reial de Judà,

22 *seran duts a Babilònia i allà restaran fins al dia que demanaré comptes als babilonis.*

Aquell dia els prendré per tornar-los en aquest lloc.

Ho dic jo, el Senyor."

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 3 de maig de 2020

Jeremies 28, 1-17

Per què algú inventaria paraules del Senyor? El temple volia conservar el seu poder, després del primer setge de Nabucodonosor i la primera deportació, les seves riqueses havien quedat molt minvades, necessitaven recuperar diners i influència, així que deien el que els poderosos volien sentir, per així seguir mantenint el seu favor, i els governants és el que volien escoltar, que serien els vencedors. Però la paraula de Jeremies no canvia, no discuteix amb qui no pot, però presenta la seva causa al judici diví. En la vida ens trobem situacions en les que veiem la mentida, la tergiversació, fins i tot la mala intenció, però no sempre sabem què hem de fer. El Senyor demana de nosaltres que ens mantinguem fermes en la seva paraula, sigui quina sigui l'amenaça que plana sobre nosaltres.

1 El mes cinquè de l'any quart de Sedecies, rei de Judà, el profeta Hananià, fill del profeta Azur, de Gabaon, em va dir en el temple del Senyor, en presència dels sacerdots i de tot el poble:

2 --Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: "Jo he trencat el jou del rei de Babilònia.

3 D'aquí a dos anys faré tornar en aquest lloc tots els objectes del temple del Senyor que Nabucodonosor, rei de Babilònia, va prendre per endur-se'ls a Babilònia.

4 També faré tornar aquí Jeconies, fill de Joiaquim, rei de Judà, i tota la

10 Aleshores el profeta Hananià va prendre el jou del coll del profeta Jeremies i el va trencar.

11 Hananià digué en presència de tot el poble: --Això diu el Senyor: "És així com, d'aquí a dos anys, jo trencaré el jou de Nabucodonosor, rei de Babilònia, que ara pesa sobre el coll de totes les nacions." El profeta Jeremies se'n va anar.

12 Però, després que el profeta Hananià hagué trencat el jou que el profeta Jeremies duia al coll, el Senyor va comunicar a Jeremies la seva paraula. Li digué:

13 --Vés a trobar Hananià i digues-li:

gent de Judà deportada a Babilònia. Així trencaré el jou del rei de Babilònia. Ho dic jo, el Senyor."

5 El profeta Jeremies, en presència dels sacerdots i de tot el poble, que eren al temple del Senyor, va respondre això al profeta Hananià:

6 --Amén! Que així ho faci el Senyor! Que el Senyor compleixi les paraules que has profetitzat i faci tornar aquí des de Babilònia els objectes del temple del Senyor i tots els deportats!

7 Tanmateix, escolta el que et dic a tu i a tot el poble:

8 Des de sempre, els profetes que ens han precedit a tu i a mi han anunciat la guerra, el desastre i la pesta contra molts països i grans reialmes.

9 Quan un profeta anuncia la pau i el benestar, només si es compleix la seva paraula se sap que aquell profeta era realment enviat del Senyor.

"Això et diu el Senyor: Has volgut trencar jous de fusta, però amb això n'has forjat de ferro."

14 Perquè això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: "Ara és de ferro el jou que he posat sobre el coll de totes aquestes nacions per sotmetre-les a Nabucodonosor, rei de Babilònia. Se li hauran de sotmetre, perquè li he donat fins i tot els animals feréstecs."

15 I al profeta Hananià, Jeremies li va dir: --Escolta, Hananià: El Senyor no t'ha enviat, i tu fas que aquest poble es refii de la mentida.

16 Doncs això et diu el Senyor: "Jo et faré desaparèixer de damunt la terra. Enguany mateix moriràs, perquè has profetitzat la desobediència al Senyor."

17 I aquell mateix any, el mes setè, el profeta Hananià va morir.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 4 de maig de 2020

Jeremies 29, 1-14

Enmig de la tristor, enmig de la derrota, una paraula d'esperança s'acosta al poble de Déu, perquè, de vegades, cal perdre's per trobar el camí. La deportació, en paraules del Senyor, serà una oportunitat, un nou espai, lluny de les corrupcions i les costums de Jerusalem, que oferirà una nova opció de vida, una ocasió per tornar a buscar Déu de tot cor. Quan busquem el Senyor el trobem, aquesta és la promesa, perquè ell vol ser amb nosaltres, vol omplir-nos de la seva pau. Busquem el Senyor, perquè ell vol ser trobat per nosaltres! Amén.

1 Des de Jerusalem, el profeta Jeremies va enviar una carta als qui quedaven dels ancians, dels sacerdots, dels profetes i de la gent que Nabucodonosor havia deportat de Jerusalem a Babilònia.
2 L'envià després que havien sortit de Jerusalem el rei Jeconies, la reina mare, els alts funcionaris, els prohoms de Judà i de Jerusalem, els ferrers i els serrallers.
3 Portaven la carta Ellassà, fill de Xafan, i Guemarià, fill d'Hilquià, a qui Sedecies, rei de Judà, havia enviat a Babilònia per a entrevistar-se amb Nabucodonosor, rei de Babilònia. La carta deia:
4 «Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel, a tots els qui jo he fet

perquè del seu benestar en depèn el vostre.

8 Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Que no us enganyin els profetes que hi ha entre vosaltres ni els vostres endevins o intèrprets de somnis.

9 No és veritat que profetitzin en nom meu; jo no els he pas enviat. Ho dic jo, el Senyor.

10 »Això diu el Senyor: Quan s'hauran complert setanta anys a Babilònia, em recordaré de vosaltres i compliré la promesa que us vaig fer de retornar-vos aquí.

11 Jo sé quins són els meus designis sobre vosaltres, designis de pau i no de desgràcia: jo us donaré un futur i una esperança. Ho dic jo, el Senyor.

*deportar de Jerusalem a Babilònia:
5 Construïu cases i habiteu-hi;
planteu horts i mengeu-ne els fruits;
6 caseu-vos i tingueu fills i filles;
preneu mullers per als vostres fills i
doneu les vostres filles en matrimoni
perquè també tinguin fills i filles.
Multipliqueu-vos aquí, no minveu!
7 Procureu el bé de la ciutat on us he
deportat
i pregueu per ella al Senyor,*

*12 M'invocareu, vindreu a suplicar-me, i jo us escoltaré.
13 Em cercareu i em trobareu,
perquè em cercareu amb tot el cor
14 i jo em deixaré trobar.
Ho dic jo, el Senyor. Renovaré la
vostra vida, us aplegaré de totes les
nacions i de tots els indrets on us he
escampat i us faré tornar al lloc d'on
us vaig deportar.
Ho dic jo, el Senyor.*

[Totes les meditacions >>](#)

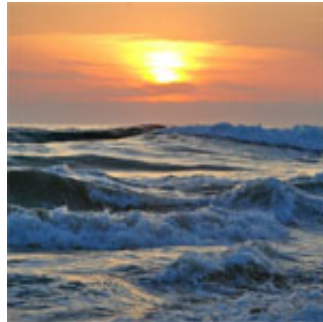
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 5 de maig de 2020

Jeremies 29, 15-23

Si pels deportats hi havia paraules d'esperança, pels qui han quedat a Judà i Jerusalem hi ha d'amenaça. Massa vegades, quan ens quedem en els nostres espais de confort, no som capaços de fer canvis, d'adonar-nos del nostre mal camí. Ens acostumem a la corrupció, a la mentida i a la injustícia, i no podem obrir els ulls a la realitat que estem vivint. Del cert és que fins que quelcom no trenca les nostres seguretats no ens veiem empesos a canviar els nostres camins. Hem viscut un temps que mai ningú hagués imaginat, se'ns ha donat la oportunitat de girar-nos, convertir-nos i canviar les nostres opcions i decisions, ho hem pogut fer? Que el Senyor ens obri els ulls i ens faci escoltar sempre una paraula d'esperança. Amén.

15 »Vosaltres dieu: "A Babilònia el Senyor ens ha donat profetes!"

16 Doncs bé, això diu el Senyor sobre el rei que ara seu al tron de David i sobre tot el poble que habita en aquesta ciutat, els vostres germans, que no han sortit d'aquí deportats amb vosaltres.

17 Això diu el Senyor de l'univers: Jo envio contra ells l'espasa, la fam i la pesta: els tractaré com aquelles figures dolentes, que de tan dolentes no es poden menjar.

18 Els perseguiré amb l'espasa, la fam i la pesta; en faré un espectacle esgarriós per a tots els reialmes de la terra. Seran motiu de maledicció,

20 Vosaltres, doncs, tots els deportats que jo he enviat de Jerusalem a Babilònia, creieu-me, acolliu la paraula del Senyor!

21 »Pel que fa a Ahab, fill de Colaià, i a Sidquiah, fill de Maasseià, els quals, abusant del meu nom, us anuncien mentides, això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Els posaré en mans de Nabucodonosor, rei de Babilònia, que els matarà davant vostre.

22 I tots els deportats de Judà a Babilònia, quan vulguin maleir, diran: "Que el Senyor et tracti com a Sidquiah i com a Ahab, que el rei de Babilònia va fer rostir!"

*estupor, riota i insults en les nacions
per on els hauré dispersat.*

*19 I és que no van escoltar les
meves paraules. Ho dic jo, el Senyor.
Jo no m'he cansat d'enviar-vos cada
dia els meus servents, els profetes.
Però ara vosaltres tampoc no n'heu
fet cas. Ho dic jo, el Senyor.*

*23 Ells van cometre una infàmia mai
vista a Israel amb els seus adulteris
amb dones d'altri i, abusant del meu
nom, van anunciar coses falses, que
jo no els havia comunicat. Jo, el
Senyor, ho sé i en dono testimoni.
Ho dic jo, el Senyor.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 6 de maig de 2020

Jeremies 29, 24-32

Déu havia enviat una paraula d'esperança als deportats, una paraula de salvació que alguns no van voler rebre. No sempre és fàcil acceptar les nostres situacions, ni comprendre el perquè del que succeeix a les nostres vides, però la promesa de Déu és que, fins i tot allà on pensem que no hi és la seva presència, ell és amb nosaltres. Com podia Déu estar a Babilònia si la seva presència era únicament al temple? El poble havia convertit Yahvé, el Déu que els havia tret d'Egipte i els havia acompanyat pel desert, en un ídol estàtic, però la paraula del Senyor els recorda que ell és i està amb els deportats, que no el poden tractar com un déu qualsevol. Que el Senyor ens faci viure la seva presència constantment, sobretot en els moments difícils i complicats, ell ens acompanya en els deserts i també en els nostres exilis.

24 El Senyor es va adreçar a Jeremies: --Digues a Xemaïà de Nehelam:

25 "Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Sé que has enviat cartes signades amb el teu nom a tota la gent de Jerusalem, al sacerdot Sefanià, fill de Maasseïà, i a tots els sacerdots en aquests termes:

26 'El Senyor t'ha posat a tu, Sefanià, com a sacerdot en representació del sacerdot Joiadà, perquè hi hagi al temple del Senyor qui vigili qualsevol boig que hi profetitzi, i el lligui al cep i

29 El sacerdot Sefanià havia llegit aquesta carta de Xemaïà al profeta Jeremies.

30 El Senyor, doncs, va comunicar la seva paraula a Jeremies. Li digué:

31 --Envia aquest missatge a tots els deportats: "Això diu el Senyor respecte a Xemaïà de Nehelam: Ell profetitza sense que jo l'hagi enviat i fa que us refieu de la mentida.

32 Doncs bé, això diu el Senyor: Jo demanaré comptes a Xemaïà de Nehelam i als seus descendents. Ningú de la seva família no formarà part d'aquest poble meu ni fruità del

a l'argolla.

*27 Doncs bé, per què no
escarmentes Jeremies d'Anatot, que
està profetitzant entre vosaltres?*

*28 Fins i tot ens ha escrit a Babilònia
dient que n'hi ha per a temps, que
ens construïm cases per a habitar-hi
i que plantem horts per a menjar-ne
els fruits!"*

*bé que jo li faré, ja que ell, Xemaïà,
ha profetitzat la desobediència al
Senyor.*

Ho dic jo, el Senyor."

[Totes les meditacions >>](#)

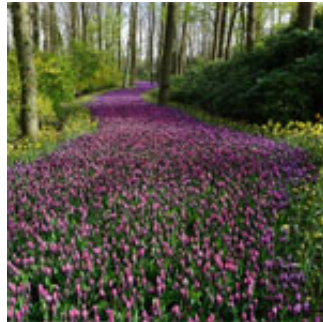
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 7 de maig de 2020

Jeremies 31, 1-10

Quan la calamitat ens envolta, quan tot trontolla i sembla que no hi ha sortida, les paraules d'esperança no són fàcils de creure. Però Déu ha sigut fidel, des de sempre i per sempre ho serà. Per això quan la por nia en el nostre cor és bo de recordar quantes coses meravelloses ha fet el Senyor per nosaltres. La seva bondat i el seu amor sempre han presidit les seves accions i la seva companyia ha sigut el baluard enmig de les penúries. Arribarà la salvació, aquesta és la promesa, i en Jesús ha sigut acomplerta i se'ns ha ofert la llibertat de tots els jous. No deixem de mirar el Fill de Déu, en ell aprenem a ser veritables humans i a servir a Déu.

1 Paraula que Jeremies rebé del Senyor:

2 --Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Escriu en un llibre les paraules que t'he comunicat,

3 perquè vénen dies en què renovaré la vida del meu poble d'Israel i de Judà,

diu el Senyor, i els farà tornar al país que vaig donar als seus pares perquè el posseeixin.

Ho dic jo, el Senyor.

4 Aquestes són les paraules que el Senyor ha pronunciat sobre Israel i sobre Judà.

5 Això diu el Senyor: «Hem sentit un crit d'esglai, de terror i no de pau.

6 Pregunteu pertot arreu si ara els

7 Oh, que n'és, de llarg, aquell dia! No n'hi ha cap d'igual. És temps d'infortuni per al poble de Jacob. Però en serà salvat!

8 Aquell dia, ho dic jo, el Senyor de l'univers, trossejaré el jou que t'han posat al coll, trencaré els teus lligams. Els estrangers no tornaran a esclavitzar els de Jacob.

9 Serviran el Senyor, el seu Déu, i David, el rei que els donaré.

10 Servent meu, Jacob, no temis. No tinguis por, Israel.

T'ho dic jo, el Senyor.

Jo t'allibero dels països llunyans.

Salvo els teus fills de la terra on són captius.

El poble de Jacob tornarà i viurà

*homes donen a llum: és que veig tots
els homes amb les mans als ronyons
com si fossin parteres, pàl·lids i amb
la cara descomposta.*

*tranquil, descansarà sense que el
pertorbin.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 8 de maig de 2020

Jeremies 31, 11-24

Judà plora perquè el Senyor l'ha castigat, aquest és el pensament jueu, Déu ho controla tot, però la realitat és que els poderosos havien apostat per unes aliances que no els van sortir bé, ni Egipte va respondre, ni Moab va respondre, ningú va portar la salvació promesa, perquè no podem confiar en totes les paraules; però sí podem confiar en les promeses del Senyor, ell ha promès salvació i restauració, i sabem que vindrà, ell ha promès un nou sobirà, totalment diferent, i sabem que va venir. Podem confiar en el Déu que promet eixugar les nostres llàgrimes amb la tendresa de la seva companyia.

*11 Jo sóc amb tu per salvar-te.
Faré desaparèixer totes les nacions
on t'havia dispersat.*

*Ho dic jo, el Senyor.
A tu, però, no et destruiré del tot;
tan sols t'he corregit amb mesura,
perquè no et podia
tenir per innocent.*

*12 »Això diu el Senyor: La teva
fractura encara és tendra, la teva
ferida és oberta;*

*13 no hi ha qui s'interessi a tornar-te
la salut, qui porti remeis per a la teva
nafra.*

*14 Tots els teus amants t'han
oblidat,
ja no s'interessen per tu;
jo t'he ferit com qui fereix*

*18 »Això diu el Senyor: Renovaré la
vida de les tendes de Jacob,
m'apiadaré dels seus pavellons:
reedificaran la ciutat sobre les seves
ruïnes, els palaus s'alçaran al lloc on
eren.*

*19 De dins en sortiran accions de
gràcies i càntics de gent que fa
festa. Els multiplicaré i no minvaran,
els enfortiré i no s'afebliran;
20 els seus fills seran fermes com
abans, es reuniran en assemblea
davant meu, i demanaré comptes als
qui els havien oprimat.*

*21 Els governarà un dels seus, un
sobirà sortit d'entre ells: el faré
acostar i s'estarà a prop meu.
Perquè, qui gosaria acostar-se a mi?*

*un enemic,
t'he donat un escarment cruel
per les teves culpes innombrables,
per tants pecats teus.
15 No et queixis de la teva fractura,
de la teva ferida encara tendra:
te l'he feta jo perquè eren moltes les
teves culpes
i innombrables els teus pecats.
16 Doncs bé, els qui et devoren seran
devorats, els teus enemics acabaran
tots captius, els teus espoliadors
seran espoliats, faré que saquegin els
teus saquejadors.
17 Jo tancaré la teva ferida, et
curaré de les teves nafres. T'ho dic
jo, el Senyor. Ara t'anomenaran
"Abandonada, aquella Sió per qui
ningú no pregunta"*

*Ho dic jo, el Senyor.
22 Vosaltres sereu el meu poble i jo
seré el vostre Déu.
23 »Esclata la tempesta del Senyor,
el seu enuig; s'arremolina un huracà,
es retorça sobre el cap dels malvats.
24 L'enuig del Senyor no es farà
enrere, fins que haurà complert els
seus designis: a la fi dels temps, els
comprendreu del tot.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 9 de maig de 2020

Jeremies 31, 1-9

Mentre Judà no havia tastat la derrota de la deportació s'havia mantingut lluny del Senyor, i la paraula de Déu era, una vegada i una altra, una advertència per tot allò que esdevindria sinó rectificaven els seus camins. Ara que tot està perdut, ara que ja no queda esperança, la paraula de Déu es transforma en un bàlsam, en una promesa de salvació que abraça el plor del poble per consolar-lo. De vegades solament quan la calamitat arriba ens girem cap a Déu, quan ja no tenim sortida, aleshores el busquem, ...i el trobem, perquè Déu és fidel a l'amor que ens té, Déu és fidel a nosaltres.

1 «En aquell temps seré Déu de tots els clans d'Israel i ells seran el meu poble. Ho dic jo, el Senyor.

2 Això diu el Senyor: En el desert ja em vaig complaure en el poble escapat de l'espasa; Israel caminarà cap al seu lloc de repòs.»

3 El Senyor se m'aparegué de lluny, i em deia: «T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret i et sóc fidel.

4 Et reedificaré i quedaràs reconstruïda, nissaga d'Israel. Tornaràs a prendre els teus tambors i sortiràs dansant d'alegria.

5 Tornaràs a plantar vinyes per les muntanyes de Samaria; les plantaran i en colliran la verema.

"Anem, pugem a Sió, a trobar el Senyor, el nostre Déu."

7 Això diu el Senyor: Crideu d'alegria pel poble de Jacob, celebren la primera de les nacions, feu sentir l'aclamació dient: "Salva, Senyor, el teu poble, la resta d'Israel!"

8 Jo els faré tornar del país del nord, els aplegaré des de l'extrem de la terra. Entre ells hi haurà els cecs i els coixos, l'embarassada i la partera: tornarà una gran gentada.

9 Vindran tot plorant, suplicaran, i jo els guiaré; els conduiré als rierols d'aigua per un camí pla on no ensopeguin. Perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu primogènit.»

*6 Vindrà un dia que, a la muntanya
d'Efraïm, els sentinelles cridaran:*

[Totes les meditacions >>](#)

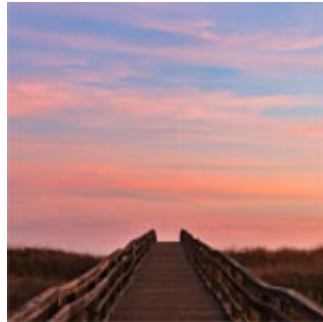
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 10 de maig de 2020

Jeremies 31, 10-14

El somni de l'alliberament arribarà, aquesta és la promesa del Senyor, joves i vells dansaran junts, i aquesta és la nostra esperança. La pandèmia que estem vivint ha separat generacions, avui que és el dia de la mare penso en les àvies i avis que no poden veure ni a fills ni a nétes, i amb tot l'amor guardat durant aquests mesos que s'abocarà en forma de mil petons i abraçades el dia que ens puguem retrobar. Segueix sent un somni, però sabem que la promesa de Déu és que tornarem a dansar junts. Que ell ens mantingui fermes i units en la distància. Amén.

*10 Escolteu, nacions,
la paraula del Senyor,
anuncieu-la als qui són lluny,
a les illes:
«El qui havia dispersat Israel,
de nou l'aplegarà,
i el guardarà
com un pastor el seu ramat:
11 el Senyor ha redimit
el poble de Jacob,
l'allibera de les mans dels més forts.
12 Arriben a les altures de Sió cridant
de goig,
a la llum de l'abundor del Senyor:
blat, vi i oli, i cries dels ramats.*

*Viuran com els horts amarats
d'aigua,
no patiran mai més d'escassetat.
13 Llavors dansaran d'alegria les
noies,
joves i vells dansaran junts:
canviaré el dol en dies de festa,
els consolaré de les penes
i els alegraré.
14 Satisfaré els sacerdots
amb la part millor de les ofrenes,
i l'abundor de casa meva
saciarà el meu poble.
Ho dic jo, el Senyor.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 11 de maig de 2020

Jeremies 31, 15-22

Déu ens estima amb tendresa, més enllà de les nostres errades, malgrat els nostres camins torts, podem confiar en l'amor de Déu que es manté per sempre i en totes les circumstàncies. És en aquesta confiança que podem fer descansar la nostra ànima, perquè malgrat el que ens envolti pugui ser dolent, sabem que la fidelitat del Senyor és per nosaltres; per això, si durant un moment ens hem desviat, si ens hem allunyat d'ell, sempre podem tornar, ell ens espera amb el braços oberts per guarir les nostres ferides.

15 «Això diu el Senyor: A Ramà se sent un crit, un plany, un plor amarg: és Raquel que plora els seus fills i no vol que la consolín, perquè els seus fills ja no hi són.

16 Això diu el Senyor: Deixa de plorar, eixuga't les llàgrimes. No perdràs la paga del teu treball, els teus fills tornaran del país enemic. Ho dic jo, el Senyor.

17 El teu futur és d'esperança, els teus fills tornaran a la pàtria. Ho dic jo, el Senyor.

18 »He sentit com Efraïm es lamentava dient: "M'has castigat com un vedell indòmit i he après la lliçó. Però fes-me tornar a tu i tornaré, perquè tu ets el Senyor, el meu Déu.

Estic avergonyit i confós per les coses deshonroses que he comès de jove."

20 Efraïm és per a mi un fill preciós, un infant que m'encisa. Com és que, després de renyar-lo, encara me'n recordo tant? Per ell se'm commouen les entranyes, me l'estimo amb tendresa. Ho dic jo, el Senyor.

21 »Dreça fites, poble d'Israel, planta pilars, mira bé quina ha estat la teva ruta, el camí per on te'n vas anar, i torna, nissaga d'Israel, torna a les ciutats que són teves!

22 Fins quan donaràs tombs, filla rebel? El Senyor crea una cosa nova en aquest país: serà la dona qui rondarà l'home.

*19 M'havia desviat, però ara me'n
penedeixo; em dono cops al pit, ara
que ho he comprès.*

[Totes les meditacions >>](#)

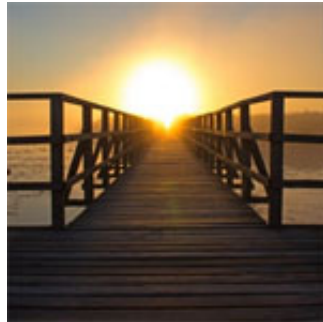
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 12 de maig de 2020

Jeremies 31, 23-34

La fidelitat de Déu és garantia per les seves promeses, la seva paraula esdevé una crida d'amor i misericòrdia, que deixa enrere les nostres errades per obrir nous temps i noves oportunitats. Aquest Déu s'acosta a nosaltres, una vegada i una altra, per compartir el nostre caminar, per ser el nostre Déu. De vegades els problemes i les preocupacions fan que la seva presència al nostre costat es vegi difuminada, fins i tot oculta, vetllada per la negror de les nostres inseguretats; però la promesa és que ell hi és, que no marxa, sinó que continua amb fidelitat i paciència al nostre costat, esperant que ens adonem de com ens està estimant. Que el Senyor se'ns mostri i en la llum de la seva mirada trobem pau. Amén.

*23 »Això diu el Senyor de l'univers,
Déu d'Israel: Quan jo renovaré la vida
d'aquest poble, en el país de Judà i
per les seves ciutats encara tornaran
a dir: "Que el Senyor et beneeixi, seu
de justícia, muntanya santa!"*

*24 Al seu entorn hi habitaran els de
Judà en les seves ciutats, els
pagesos i els qui transhumen amb els
ramats.*

*25 Siciaré tots els qui defalleixen,
satisfaré els qui pateixen
d'escassetat.*

*26 Davant d'això diran: "Em desvetllo
i veig que és realitat el meu dolç
somni." 27 Vénen dies, ho dic jo, el
Senyor, que en el casal d'Israel i el de*

*30 Cadascú morirà per culpa d'ell
mateix: a tothom qui mengi raïm
verd, se li esmussaran les dents.»*

*31 «Vénen dies, ho dic jo, el Senyor,
que pactaré una aliança nova amb el
casal d'Israel i amb el casal de Judà.*

*32 No serà com l'aliança que vaig
pactar amb els seus pares, quan els
vaig agafar per la mà per fer-los
sortir del país d'Egipte; aquella
aliança, ells la van trencar, tot i que
jo havia complert els meus
compromisos com a senyor. Sóc jo,
el Senyor, qui ho diu.*

*33 L'aliança que jo pactaré amb el
casal d'Israel després d'aquells dies
serà aquesta: Posaré la meva llei en*

*Judà faré que creixi una sembrada
d'homes i de bestiar.*

*28 I, tal com he vigilat per arrencar i
enderrocar, per enrunar, per destruir
i fer mal, també vigilaré per construir
i plantar.*

Ho dic jo, el Senyor.

*29 Aquells dies ja no diran: "Els pares
menjaven raïm verd, i als fills se'ls
esmussen les dents."*

*el seu interior, l'escriuré en el seu
cor. Llavors jo seré el seu Déu i ells
seran el meu poble. Ho dic jo, el
Senyor.*

*34 Ja no caldrà que s'instrueixin l'un a
l'altre dient: "Coneixeu qui és el
Senyor", perquè des del més petit
fins al més gran, tots em coneixeran.
Perdonaré la seva culpa, no em
recordaré més del seu pecat. Ho dic
jo, el Senyor.*

[Totes les meditacions >>](#)

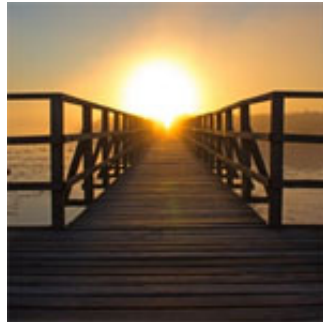
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 13 de maig de 2020

Jeremies 31, 35-40

La fidelitat de Déu és el que manté la nostra salvació i la nostra aliança amb ell, una aliança nova que s'ha manifestat en el seu Fill Jesús. No hi ha res que pugui trencar-la, no hi ha res que la faci malbé, ni les nostres errades, ni les nostres infidelitats. La voluntat de Déu és ser amb nosaltres, però el nostre compromís és fal·lible, per això en Jesús trobem la gràcia suprema d'un amor manifestat per sempre que mai res podrà trencar. Donem gràcies a Déu perquè la seva voluntat salvadora ens ha ofert un camí cap a ell que ningú podrà tòrcer. Amén.

35 »Això diu el Senyor, que ha posat el sol perquè il·lumini el dia, i ha fixat el curs de la lluna i els estels perquè il·luminin la nit, que agita la mar i fa bramular les onades, i que té per nom "Senyor de l'univers":

36 "Si un dia les lleis que he fixat per a tots ells arribaven a esborrar-se de davant meu, només llavors el llinatge d'Israel deixaria de ser la nació que sempre tinc al davant. Ho dic jo, el Senyor.

37 Això diu el Senyor: Si algú arribés a amidar l'alçada del cel i pogués escorcollar els fonaments pregons de la terra, tan sols aleshores jo seria capaç de rebutjar tot el llinatge d'Israel, per tot el que ha fet. Ho dic jo, el Senyor."

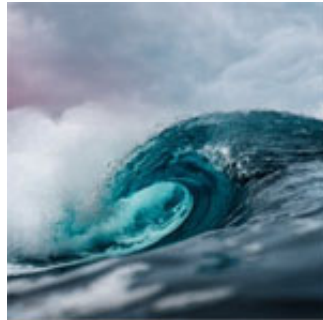
38 »Vénen dies que la ciutat del Senyor serà reconstruïda, des de la torre d'Hananel fins a la porta de l'Angle. Ho dic jo, el Senyor.

39 La corda d'amidar s'estendrà encara fins al turó de Gareb i girarà després cap a Goà.

40 La vall on llencen les restes dels animals sacrificats i la cendra de les víctimes, tots els camps tocant al torrent de Cedró, fins a l'angle de la porta dels Cavalls, a l'orient, tot serà consagrat al Senyor. Mai més la ciutat no serà arrencada ni enderrocada.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 14 de maig de 2020

Jeremies 31, 35-40

No hi ha res que pugui somoure l'amor del Senyor pel seu poble, per això l'esperança mai és en va. La promesa del Senyor és que el seu poble viurà i ho farà consagrat a ell, no en un temple de quatre parets, sinó que la seva presència s'estendrà per tot el poble. Confiar en el Senyor és comprendre que el seu amor per nosaltres sempre presidirà les nostres relacions, sempre serà el fonament de la seva fidelitat i la seva aliança amb nosaltres; en Jesús Déu confirmà la seva promesa de santificar tot el poble, i en el seu Esperit la seva presència és constantment en nosaltres.

35 »Això diu el Senyor, que ha posat el sol perquè il·lumini el dia, i ha fixat el curs de la lluna i els estels perquè il·luminin la nit, que agita la mar i fa bramular les onades, i que té per nom "Senyor de l'univers":

36 "Si un dia les lleis que he fixat per a tots ells arribaven a esborrar-se de davant meu, només llavors el llinatge d'Israel deixaria de ser la nació que sempre tinc al davant. Ho dic jo, el Senyor.

37 Això diu el Senyor: Si algú arribés a amidar l'alçada del cel i pogués escorcollar els fonaments pregons de la terra, tan sols aleshores jo seria capaç de rebutjar tot el llinatge d'Israel, per tot el que ha fet. Ho dic jo, el Senyor."

38 »Vénen dies que la ciutat del Senyor serà reconstruïda, des de la torre d'Hananel fins a la porta de l'Angle. Ho dic jo, el Senyor.

39 La corda d'amidar s'estendrà encara fins al turó de Gareb i girarà després cap a Goà.

40 La vall on llencen les restes dels animals sacrificats i la cendra de les víctimes, tots els camps tocant al torrent de Cedró, fins a l'angle de la porta dels Cavalls, a l'orient, tot serà consagrat al Senyor. Mai més la ciutat no serà arrencada ni enderrocada.»

compraran cases, camps i vinyes en aquest país."

16 »Després d'haver donat l'escriptura de compra a Baruc, fill de Nerià, vaig pregar al Senyor:

17 »--Ah, Senyor, Déu sobirà! Tu has fet el cel i la terra amb gran força i amb braç poderós: per a tu no hi ha res impossible.

18 Tu mantens el teu amor per milers de generacions, però demanes comptes de les culpes dels pares en la persona dels fills, Déu gran i fort, que tens per nom "Senyor de l'univers."

19 Ets magnífic en el que decideixes i poderós en el que fas; els teus ulls vetllen la conducta dels homes, per pagar a cadascú el que ha merescut amb el seu comportament i amb les seves obres.

20 Vas obrar senyals i prodigis al país d'Egipte, i fins al dia d'avui t'has guanyat una anomenada davant d'Israel i davant tota la humanitat.

21 Vas fer sortir Israel, el teu poble, del país d'Egipte, entre senyals i prodigis, amb mà forta i amb braç poderós i enmig de gestes esglaiadores.

22 Vas donar-los aquest país que havies promès als seus pares, aquesta terra que regalima llet i mel.

23 Ells hi van entrar i en prengueren possessió, però després et van desobeir: no van viure d'acord amb les teves lleis ni van complir res del que els havies manat. Per això vas fer venir contra ells tot aquest desastre.

un sol comportament, tots em veneraran dia rere dia, per a bé d'ells i dels seus descendents.

40 Pactaré amb ells una aliança eterna: no em cansaré de ser a prop seu per fer-los el bé; faré que em venerin de tot cor i no s'allunyin de mi.

41 El meu goig serà fer-los el bé: amb tot el cor i amb tota l'ànima els implantaré sòlidament en aquesta terra.

42 Això diu el Senyor: Així com he fet caure aquest gran desastre sobre aquest poble, també faré que vingui damunt d'ells tot el bé que els he promès.

43 Tornaran a comprar camps en aquest país que ara veieu desolat, sense homes ni bestiar i deixat en mans dels caldeus.

44 En el territori de Benjamí, a les rodalies de Jerusalem i per tot Judà, a les ciutats de la Muntanya, de la Xefelà i del Nègueb, hi compraran camps pagant-ne el preu, escrivint els contractes i segellant-los davant de testimonis, perquè jo renovaré la vida d'aquest poble. Ho dic jo, el Senyor.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 16 de maig de 2020

Jeremies 33, 1-11

Jeremies està a presó per haver proclamat la paraula de Déu, els governants i els sacerdots ja no volen sentir-lo i el tanquen per amagar la veritat que el Senyor vol revelar al seu poble. Però inclús en la foscor de la cel·la arriba una crida d'esperança. La paraula del Senyor s'obre camí fins a nosaltres, entra als nostres llocs tancats per recordar-nos l'amor i la fidelitat del Senyor. En la foscor, en la soledat, en la desesperança podem deixar que aquesta paraula amari les nostres ànimes, per recordar que Déu és bo i el seu amor per nosaltres perdura eternament. Amén.

1 El Senyor va tornar a comunicar la seva paraula a Jeremies, mentre encara era reclòs al pati de la guàrdia. Li digué:

2 --Això diu el Senyor, el Creador, el qui tot ho planeja per després realitzar-ho i que té per nom "el Senyor":

3 Crida'm i et respondré, et revelaré grans secrets inaccessibles, que tu no coneixes.

4 Això diu el Senyor, Déu d'Israel, referent a les cases d'aquesta ciutat i als edificis dels reis de Judà, destruïts a fi de defensar-se dels terraplens i de l'espasa.

5 Ara es disposen a combatre contra els caldeus, però no faran sinó omplir

8 Els purificaré de tots els pecats que havien comès contra mi, els perdonaré la culpa d'haver pecat contra meu, d'haver-me estat infidels.

9 Això farà que davant tots els pobles de la terra jo tingui anomenada, glòria i honor, quan sentin contar tot el bé que els hauré fet: tots s'estremiran i es commouran quan veuran tot el benestar i la pau que jo els donaré.

10 »Això diu el Senyor: En aquest lloc, del qual vosaltres dieu: "És una ruïna, sense gent ni bestiar", a les ciutats de Judà i a les places de Jerusalem, ara desolades, on no habiten ni homes ni bèsties, encara

aquelles cases dels cadàvers dels qui jo faré morir amb l'ardor del meu enuig. Jo, per la seva maldat, he apartat la mirada d'aquesta ciutat.
6 Però després jo mateix la curaré i tancaré la seva ferida, posaré remei a les seves cases i li donaré a mans plenes la pau i la seguretat.
7 Renovaré la vida del poble de Judà i d'Israel i els reconstruiré tal com eren abans.

es tornaran a sentir 11 els crits de joia i de festa, el cant del nuvi i de la núvia, i la veu dels qui portaran una víctima d'acció de gràcies al temple del Senyor, tot cantant:
"Enaltiu el Senyor de l'univers! Que n'és, de bo, el Senyor! Perdura eternament el seu amor."
Perquè el Senyor diu: Renovaré la vida del país tal com era abans.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 17 de maig de 2020

Jeremies 33, 12-18

Hem vist durant aquest dies imatges de ciutats buides, carrers solitaris, sense gent i sense gaires cotxes, semblava que tot estava adormit, mica en mica comencen a omplir-se de vida, però res encara és com era, i no sabem quan ho serà. Però, des de la prudència que encara hem de mantenir, des de la consciència de que el perill no ha marxat, podem mirar amb il·lusió els infants que corren i riuen, els avis que els saluden de lluny. Que el Senyor ens acompanyi en aquest camí i ens ompli d'esperança per saber esperar. Amén.

12 »Això diu el Senyor de l'univers: En aquest lloc, que és una ruïna, sense gent ni bestiar, i a totes les ciutats, tornarà a haver-hi cabanes de pastors que apleguen els ramats.

13 A les ciutats de la Muntanya, de la Xefelà i del Nègueb, al territori de Benjamí, a les rodalies de Jerusalem i a les ciutats de Judà, tornaran a passar els ramats sota la mà del qui en fa el recompte.

Ho diu el Senyor.

14 »Vénen dies, ho dic jo, el Senyor, que compliré la promesa que tinc feta al casal d'Israel i al de Judà.

15 En aquells dies, en aquell temps, farà néixer al llinatge de David un rebrot legítim, que defensarà en el país el dret i la justícia. 16 En aquells dies, Judà serà salvat i Jerusalem viurà segura. I la ciutat serà anomenada "El Senyor és la nostra salvació".

17 »Això diu el Senyor: No mancarà a David un successor que sigui en el tron del casal d'Israel.

18 Tampoc no mancaran sacerdots levítics que m'ofereixin holocaustos, que cremin ofrenes o immolin víctimes cada dia.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 18 de maig de 2020

Jeremies 33, 19-26

La promesa de la descendència de David i dels sacerdots levites que arribà a Jeremies va trigar molts anys a complir-se, som nosaltres aquest compliment, totes i tots els que gràcies a Jesús hem estat transformats en casa reial i nació santa, com explica 1 Pere; els temps de Déu no són els nostres, i per això de vegades sembla que el compliment de les seves promeses triga massa com perquè les seguim creient, les seguim esperant. Però el Senyor afirma que la seva paraula es complirà i en això confiem. Que Déu ens doni paciència i serenor per esperar les seves promeses, que ens doni forces en les dificultats per seguir creient en la seva paraula. Amén.

19 El Senyor va comunicar la seva paraula a Jeremies. Li digué:

20 --Això diu el Senyor: Si sou capaços de trencar el meu pacte amb el dia i la nit, i de fer que dia i nit no vinguin al moment just, 21 també es trencarà el meu pacte amb el meu servent David: no hi haurà cap més fill seu que regni en el seu tron; i igualment es trencarà el meu pacte amb els sacerdots levítics que oficien davant meu.

22 Com l'estol dels astres, que no es pot comptar, i com la sorra de la vora de la mar, que no es pot mesurar, multiplicaré la descendència del meu servent David i la dels levites que oficien davant meu.

23 El Senyor va comunicar la seva paraula a Jeremies. Li digué:

24 --No sents què diu aquesta gent? Afirmen que el Senyor ha rebutjat les dues famílies que havia escollit, i menyspreen el meu poble, que per a ells ja no és una nació.

25 »Això diu el Senyor: Si és cert que jo he fet un pacte amb el dia i la nit i he fixat les lleis del cel i de la terra, 26 també és cert que no rebutjaré la descendència de Jacob i la de David, el meu servent: de la descendència de David n'escolliré governants destinats als descendents d'Abraham, d'Isaac i de Jacob. Jo renovaré la seva vida i en tindrà pietat.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 19 de maig de 2020

Jeremies 34, 1-7

La paraula del Senyor sempre arriba, malgrat la guerra i els infortunis, malgrat l'amenaça i la por, però hem d'estar disposats a escoltar-la. Massa vegades el soroll de les nostres preocupacions ens impedeix de sentir i viure la presència de Déu, que no s'amaga de nosaltres, sinó que ve a portar-nos alè d'esperança. Enmig del patiment deixem-nos amamar pel bàlsam de la paraula, que arriba a nosaltres com un brisa suau que vol desfer totes les nostres foscor.

1 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor mentre Nabucodonosor, rei de Babilònia, amb tot el seu exèrcit, i tots els pobles i regnes dominats per ell, combatien contra Jerusalem i contra totes les ciutats del voltant:

2 --Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Vés a trobar Sedecies, rei de Judà, i digues-li:

"Això diu el Senyor: Faré caure aquesta ciutat en mans del rei de Babilònia.

Ell hi calarà foc 3 i tu no t'escaparàs de les seves mans, sinó que seràs capturat.

Et portaran davant el rei de Babilònia, et veuràs amb ell, i ell et parlarà cara a cara.

Aniràs, doncs, a Babilònia.

4 Malgrat tot, Sedecies, rei de Judà, escolta la paraula del Senyor.

Això et diu el Senyor: No moriràs víctima de l'espasa, 5 sinó de mort natural.

Faran per tu la complanta dita de l'"Ai, senyor!", com s'ha fet sempre pels reis, els teus pares.

I així com s'encenien fogueres en els seus enterraments, també s'encendran en honor teu.

Ho dic jo, el Senyor."

6 El profeta Jeremies va comunicar tot això a Sedecies, rei de Judà, a Jerusalem, 7 mentre el rei de Babilònia assetjava aquesta ciutat i les ciutats que encara quedaven de tot Judà: les places fortificades de Laquix i Azecà.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 20 de maig de 2020

Jeremies 34, 8-22

El poble de Jerusalem, espantat per l'amenaça de Babilònia, havia alliberat els esclaus, tal i com Déu els hi havia demanat; al temple havien fet un gran acte per demostrar al Senyor que seguien la justícia que portava tant de temps reclamant, però, a la fi, tot havia estat un engany, de la justícia que havia proclamat es van fer enrere i ja ningú recordava les seves prometes. Seguir Déu no és l'obligació de complir uns preceptes, sinó la conversió del que intenta construir la seva vida en la justícia, l'amor i la misericòrdia del Senyor. Som cridats a amarar-nos del caràcter de Déu i compartir amb els altres allò que ell ens ha ensenyat i atorgat. Que el Senyor ens ajudi a seguir les seves passes justes enmig de les nostres realitats. Amén.

8 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor després que el rei Sedecies i tota la gent que hi havia a Jerusalem s'havien compromès solemnement a proclamar l'alliberament dels esclaus:

9 tothom havia de deixar lliures els seus esclaus o esclaves hebreus, perquè cap jueu no tingués per esclaus els propis germans.

10 Tots els prohoms i tot el poble, que s'havien compromès a deixar lliures els esclaus i les esclaves i a no mantenir-los més en l'esclavatge, ho van complir.

11 Però més tard es van fer enrere. Tornaren a prendre els esclaus i les esclaves que havien alliberat i els van

17 »Ara, doncs, això diu el Senyor: Vosaltres no heu obeït el meu precepte de proclamar cadascú la llibertat del seu germà, del seu proïsme.

Jo, per tant, proclamo contra vosaltres la llibertat de l'espasa, la pesta i la fam:

faré de vosaltres un espectacle esgarriós per a tots els reialmes de la terra.

Ho dic jo, el Senyor.

18 Tots aquells qui han trencat la meva aliança i no han mantingut el compromís solemne que van prendre davant meu quan van fer el ritu de partir en dos trossos un vedell i de

sotmetre novament a l'esclavatge, tant homes com dones.

12 Llavors Jeremies va rebre del Senyor aquesta paraula:

13 --Això diu el Senyor, Déu d'Israel: El dia que us vaig treure d'Egipte, la terra on éreu esclaus, vaig fer una aliança amb els vostres pares. Els vaig dir:

14 "Si un germà hebreu es ven per esclau, l'has de deixar lliure l'any setè.

Que et serveixi durant sis anys, però després deixa'l lliure."

Tot i això, els vostres pares no em van escoltar ni en van fer cas.

15 Últimament vosaltres us havíeu esmenat: davant meu, en el temple que porta el meu nom, us havíeu compromès solemnement a proclamar cadascú la llibertat del seu proïsme, cosa que jo considero justa.

16 Però després us heu fet enrere profanant així el meu nom.

Cadascú ha tornat a prendre l'esclau o l'esclava que havia alliberat i els heu sotmès novament a l'esclavatge, tant homes com dones.

passar entre les dues meitats, 19 els prohoms de Judà i de Jerusalem, els alts funcionaris, els sacerdots i tota l'altra gent que ha passat entre les dues meitats del vedell, 20 a tots ells els faré caure en mans dels enemics que els volen matar: els ocellots i els animals feréstecs s'atiparan dels seus cadàvers.

21 A Sedecies, rei de Judà, i als seus prohoms, els faré caure en mans dels enemics que els volen matar, en mans de l'exèrcit del rei de Babilònia, que ara s'està retirant.

22 Jo donaré una ordre i ells tornaran per assaltar aquesta ciutat, se n'apoderaran i hi calaran foc.

De les ciutats de Judà en faré un desert, no hi quedarà ningú.

Ho dic jo, el Senyor.

[Totes les meditacions >>](#)

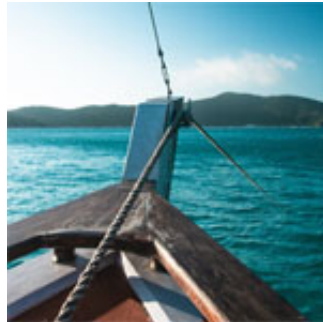
Segueix-nos!

**església protestant
barcelona-centre**
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 21 de maig de 2020

Jeremies 35, 1-19

El Senyor posa com exemple els recabites davant el seu poble, ells han mantingut les ordenances que els hi havia donat el pare del seu poble, però Judà no és capaç d'escoltar el seu Déu. La fidelitat ens és molt difícil de mantenir, l'ésser humà falla, i això forma part de la nostra naturalesa, però el problema no és errar, el problema resideix en que massa vegades no podem mantenir la fidelitat perquè no creiem en allò al que hem de ser fidels. El poble de Judà no entenia que allò que Déu els hi demanava no ho feia per caprici, sinó perquè era bo per ells, actuar amb justícia, cuidar dels dèbils, tot era per construir un bon poble. Creiem la paraula de Déu? Quan la sentim què escoltem? Ordenances o un futur millor? Que el Senyor ens ajudi a escoltar-lo de cor i comprendre que el que ens demana és bo per nosaltres i per les que ens envolten. Amén.

1 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor en temps de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà:

2 --Vés a trobar els recabites, porta'ls a una estança del temple del Senyor i convida'ls a beure vi.

3 Vaig anar a buscar Jaazanià, fill d'Irmeiahu, fill d'Habassinià, els seus germans i els seus fills i tot el clan dels recabites, 4 i els vaig portar al temple del Senyor, a l'estança dels fills d'Hanan, fill d'Igdaliahu, home de Déu, que era al costat de l'estança de les autoritats del temple i damunt la de Maasseiahu, fill de Xal-lum,

13 --Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Vés a dir a la gent de Judà i als habitants de Jerusalem: "Apreneu la lliçó d'una vegada i feu cas de les meves paraules. Ho dic jo, el Senyor.

14 Vegeu com es compleix l'ordre de Jehonadab, fill de Recab: ell va manar als seus fills que no beguessin vi, i fins avui ells no n'han begut mai, per no desobeir el seu pare. Jo, en canvi, no em canso de parlar-vos cada dia, però vosaltres no feu cas de mi.

15 Us he enviat dia rere dia els meus servents, els profetes, perquè us

custodi de l'entrada.

5 Davant el clan dels recabites vaig treure gerros plens de vi i uns quants gots, i els vaig dir:

--Beveu vi.

6 Ells van respondre:

--Nosaltres no en bevem, de vi. El nostre pare, Jehonadab, fill de Recab, ens va manar que ni nosaltres ni els nostres fills no beguéssim vi mai de la vida.

7 També ens va dir: "No construïu cases, ni sembreu camps, ni planteu vinyes, ni posseïu res d'això: habiteu en tendes tota la vida. Així viureu molts anys al país on residiu."

8 Tant nosaltres com les nostres dones i els nostres fills i filles hem obeït en tot el nostre pare Jehonadab, fill de Recab: no bevem vi mai de la vida, 9 ni construïm cases per a habitar-hi, ni posseïm vinyes ni camps ni sembradura;

10 i habitem en tendes per complir escrupolosament tot el que ens va manar Jehonadab, el nostre pare.

11 Només ara que Nabucodonosor, rei de Babilònia, està atacant el país, hem dit: "Entrem a Jerusalem i fugim de l'exèrcit dels caldeus i dels arameus." Per això ara vivim a Jerusalem.

12 Llavors el Senyor va comunicar la seva paraula a Jeremies. Li digué:

diguessin: 'Convertiu-vos del mal camí, milloreu la vostra conducta, no aneu darrere altres déus ni els adoreu, i així podreu continuar habitant al país que us vaig donar a vosaltres i als vostres pares.' Però vosaltres no n'heu fet cas ni m'heu obeït.

16 Els fills de Jehonadab, fill de Recab, compleixen el que els va manar el seu pare, però aquest poble no fa cas de mi.

17 Ara, doncs, això diu el Senyor, Déu de l'univers, Déu d'Israel: Faré caure sobre Judà i sobre els habitants de Jerusalem totes les desgràcies que els he anunciat, perquè quan els parlava no em van escoltar i quan els cridava no em van respondre."

18 En canvi, Jeremies va dir al clan dels recabites: --Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: A vosaltres que heu obeït el vostre pare, Jehonadab, fill de Recab, que heu observat els seus manaments i heu complert tot el que ell us va manar, 19 això us diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: "No mancaran mai descendents de Jehonadab, fill de Recab, que visquin a la meva presència."

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 22 de maig de 2020

Jeremies 36, 1-7

De cop la història de Jeremies fa un alt en el camí i torna enrere, al principi del seu treball com a profeta. Se'ns obre un parèntesi on ens adonem que el profeta no ha estat sol en la seva tasca de portar la paraula del Senyor, Baruc l'ha acompanyat des del principi de la seva feina i l'ha ajudat a escriure aquesta paraula i a portar-la al poble. Mai en aquesta vida treballem com a agents solitaris, tots i totes, malgrat de vegades ho passem per alt, tenim persones al costat, que ens recolzen i ens ajuden a fer camí, totes elles són una benedicció del Senyor. Donem gràcies a Déu per les persones que tenim a prop, amb aquelles que sempre podem comptar, no rebutgem la mà amiga ni oblidem que en elles trobem l'amor de Déu fet abraçada propera. Amén.

1 L'any quart de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà, Jeremies va rebre del Senyor aquesta paraula:

2 --Pren un rotlle i escriu-hi totes les paraules que t'he comunicat sobre Israel, sobre Judà i sobre totes les nacions, des del dia que et vaig cridar, en temps de Josies, fins al dia d'avui.

3 Qui sap si la gent de Judà, quan sentin les desgràcies que penso enviar-los, abandonaran cadascú el mal camí i els podré perdonar les culpes i pecats.

4 Jeremies va cridar Baruc, fill de Nerià, i li anà dictant totes les

5 Després Jeremies donà aquest encàrrec a Baruc:

--A mi no m'és permès d'entrar al temple del Senyor.

6 Entra-hi tu un dia de dejuni i llegeix al poble el rotlle on has escrit les paraules del Senyor que jo t'he dictat; llegeix-les de manera que les senti tota la gent de Judà, que hi acudeix des de les diverses poblacions.

7 Qui sap si llavors presentaran al Senyor la seva súplica i cadascú es convertirà del mal camí: és gran l'enuig ardent amb què el Senyor amenaça aquest poble!

paraules que el Senyor li havia comunicat; Baruc les va escriure en un rotlle.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 23 de maig de 2020

Jeremies 36, 8-26

La paraula del Senyor arriba com una amenaça pels poders corruptes d'aquest món. Joiaquim vol destruir-la, perquè és una amenaça per la societat que ha construït, una societat injusta que oprimeix els dèbils i on uns quants controlen el poder i la riquesa, i ho fan a través de la religió. Aquesta resposta del palau i el temple s'ha donat en totes les societats i en tots els temps, perquè Déu vol construir un món totalment diferent on la llibertat, la igualtat i la justícia siguin pilars de les relacions, un món de pau, d'harmonia, on totes i tots tinguem la dignitat que ens correspon com a éssers humans. Per això, és important tenir seny i saviesa alhora d'escollir on posem les nostres oïdes, a quins discursos obrim el nostre cor. En un món com el nostre on la veritat ha quedat relegada i on la mentida és la base de massa construccions polítiques, econòmiques i religioses, hem d'aprendre a amarar-nos de la paraula de Déu per buscar i construir el món que ell vol.

*8 Baruc, fill de Nerià, complí tot el que li havia manat el profeta Jeremies i va anar al temple del Senyor a llegir-hi el rotlle que contenia les paraules del Senyor.
9 El mes novè de l'any cinquè de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà, havia estat proclamat un dejuni davant el Senyor per a tots els de Jerusalem i per a tota la gent que acudien a Jerusalem de les diverses poblacions de Judà.
10 Baruc va llegir a tot el poble les profecies de Jeremies en el temple*

*17 També li digueren: --Explica'ns com has recollit el que ell va dir.
18 Baruc respongué: --Ell mateix em dictava totes aquestes profecies i jo les anava escrivint amb tinta directament en el rotlle.
19 Llavors els prohoms digueren a Baruc: --Aneu a amagar-vos, tu i Jeremies, i que ningú no sàpiga on sou.
20 Després de deixar el rotlle a l'estança del canceller Elixamà, entraren a trobar el rei per la banda del pati i li van explicar tot l'afer.*

del Senyor, a l'estança de Guemariah, fill del canceller Xafan, a l'atri superior, tocant a l'entrada de la porta Nova del temple del Senyor.

11 Quan Micàiehu, fill de Guemariah, fill de Xafan, va sentir les paraules del Senyor escrites en aquell llibre, 12 va baixar al palau reial, a l'estança del canceller, on eren reunits tots els prohoms: el canceller Elixamà, Delaiahu, fill de Xemaiahu, Elnatan, fill d'Acbor, Guemariah, fill de Xafan, Sidquiahu, fill d'Hananiahu, i altres prohoms.

13 Micàiehu els va contar tot el que havia sentit mentre Baruc llegia el llibre al poble.

14 Llavors tots ells van enviar Jehudí, fill de Netaniahu, fill de Xelexiahu, fill de Cuixí, que digués a Baruc: --Pren el rotlle que has llegit al poble i vine. Baruc, fill de Nerià, va prendre el rotlle i anà al lloc on eren reunits.

15 Ells li van dir: --Seu, si et plau, i llegeix-nos aquest rotlle. Baruc els el va llegir.

16 Tot sentint aquelles paraules, es miraven esglaiats els uns als altres. Després van dir a Baruc: --Hem de comunicar al rei totes aquestes profecies.

21 El rei va enviar Jehudí a recollir el rotlle a l'estança del canceller Elixamà. Jehudí el va llegir en presència del rei i de tots els prohoms que estaven drets envoltant-lo.

22 Era el mes novè: el rei s'estava a la residència d'hivern i tenia el braser encès al seu davant.

23 Cada vegada que Jehudí acabava de llegir tres o quatre columnes del rotlle, el rei, amb el ganivet del canceller, tallava el bocí ja llegit i el tirava al foc del braser; d'aquesta manera tot el rotlle va quedar consumit pel foc.

24 Ni el rei ni els qui l'envoltaven no es van esglaiar ni s'esquingaren els vestits en sentir tot allò.

25 Elnatan, Delaiahu i Guemariah pregaren al rei que no cremés el rotlle, però ell ni se'ls va escoltar.

26 A més, el rei va manar al seu fill Jerahmeel, a Seraiahu, fill d'Azriel, i a Xelexiahu, fill d'Abdeel, que detinguessin el secretari Baruc i el profeta Jeremies. Però el Senyor els va mantenir amagats.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 24 de maig de 2020

Jeremies 36, 27-32

Malgrat el rei havia cremat el primer rotlle amb les profecies de Jeremies, el Senyor va insistir que aquestes havien d'arribar al poble; no era qüestió de fer por, ni d'amargar la gent, la veritable finalitat és la conversió. Déu volia que el seu poble sabés que havien errat en els seus camins i que havien de tornar a ell, a la seva justícia i la seva pau. La insistència de Déu respon a la seva fidelitat per nosaltres, ell s'acosta una vegada i una altra, totes les que facin falta!, perquè no vol abandonar-nos, no vol que visquem en la ignorància que porta a justificar l'opressió i l'esclavitud. Que el Senyor ens obri les oïdes per saber escoltar la seva paraula i ens doni la valentia de viure l'amor que acull l'altre i ofereix dignitat. Amén.

27 Després que el rei hagué cremat el rotlle que Baruc havia escrit amb les profecies dictades per Jeremies, el Senyor va comunicar la seva paraula al profeta. Li digué:

28 --Pren un altre rotlle i escriu-hi totes aquelles profecies que contenia el rotlle cremat per Joiaquim, rei de Judà.

29 I digues a Joiaquim, rei de Judà: "Això et fa saber el Senyor: Tu has cremat aquest rotlle tot dient:

'Com t'atreveixes a escriure que vindrà el rei de Babilònia a devastar aquest país i en farà desaparèixer homes i bèsties?'

Cap descendent seu no s'asseurà al tron de David. Les seves despulles quedaran exposades a la calor del dia i al fred de la nit.

31 A ell, als seus descendents i als seus prohoms, els demanaré comptes de la seva culpa i farà caure damunt d'ells, damunt els habitants de Jerusalem i damunt la gent de Judà, totes les desgràcies que els he anunciat i que ells no han volgut escoltar."

32 Jeremies va prendre un altre rotlle, el va donar al secretari Baruc, fill de Nerià, i li tornà a dictar totes les profecies que hi havia en el volum que Joiaquim, rei de Judà, havia tirat

*30 Per tant, això fa saber el Senyor a
Joiaquim, rei de Judà:*

*al foc. I encara n'hi va afegir moltes
de semblants.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

**església protestant
barcelona-centre**
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 25 de maig de 2020

Jeremies 37, 1-16

Seguim mirant el passat de la història de Jeremies, ara veiem com Babilònia havia fet rei a Sedecies i com s'havien refiat de la força d'Egipte per vèncer els seus enemics. La paraula del Senyor els arribava perquè s'adonessin de que no s'havien de refiar dels seus aliats, sinó de Déu; però malgrat el rei semblava que demana ajuda al Senyor, per altra banda seguia confiant en els seus enemics. A la fi Jeremies acaba a presó, sota una acusació de traïció que és falsa, però que li serveix al rei perquè l'advertència del Senyor no arribi a oïdes del poble. De vegades no comprenen el que succeeix al nostre voltant, no sabem el perquè de les coses o per què ens ha tocat a nosaltres; però el cert és que, sempre i en tot moment, malgrat els moments difícils el Senyor segueix amb nosaltres, fins i tot a dins les cisternes. Mirem al nostre voltant, mirem en el nostre interior, i ens adonarem que Déu no ens abandona.

1 En lloc de Jeconies, fill de Joiaquim, va regnar Sedecies, fill de Josies, a qui Nabucodonosor, rei de Babilònia, va fer rei del país de Judà.

2 Ni ell ni els seus oficials ni la gent del poble no van fer cas de les paraules que el Senyor els comunicava per boca del profeta Jeremies.

3 El rei Sedecies va encarregar a Jucal, fill de Xelemià, i a Sefanià, fill del sacerdot Maasseià, que diguessin al profeta Jeremies: --Intercedeix per

9 Això diu el Senyor: No us enganyeu vosaltres mateixos pensant que els caldeus s'han retirat. No s'han pas retirat!

10 I encara que vencéssiu tot l'exèrcit dels caldeus que combaten contra vosaltres i en quedessin només uns quants de malferits, aquests s'aixecarien de la seva tenda i calarien foc a la ciutat."

11 Com que l'exèrcit dels caldeus s'havia retirat de Jerusalem per la pressió de l'exèrcit del faraó, 12

nosaltres davant el Senyor, el nostre Déu.

4 Jeremies anava i venia entre la gent: encara no l'havien tancat a la presó.

5 L'exèrcit del faraó havia sortit d'Egipte i, en tenir-ne notícia els caldeus que tenien assetjada Jerusalem, s'havien retirat.

6 Llavors el Senyor va comunicar la seva paraula al profeta Jeremies. Li digué:

7 --Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Comuniqueu això al rei de Judà, que us ha enviat a consultar-me:

"L'exèrcit del faraó, que s'havia mobilitzat per ajudar-vos, ja se'n torna a Egipte, el seu país.

8 I els caldeus ja tornen per atacar aquesta ciutat: l'ocuparan i hi calaran foc.

Jeremies volgué sortir de la ciutat per anar al territori de Benjamí, a un repartiment de terres entre els seus.

13 Però quan va ser a la porta de Benjamí, el cap de la guàrdia, Irià, fill de Xelemià, fill d'Hananià, va detenir el profeta Jeremies, tot dient: --Tu et passes als caldeus!

14 Jeremies protestà: --És fals! Jo no em passo als caldeus! Però Irià no en va fer cas i el va portar pres als oficials.

15 Aquests, enfurismats contra Jeremies, el van apallissar i el tancaren a casa del canceller Jehonatan, que havien convertit en presó.

16 Així Jeremies anà a parar al soterrani de l'edifici de la cisterna i s'hi va estar molts dies.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 26 de maig de 2020

Jeremies 37, 17-21

El pecat de Sedecies no va ser viure en l'errada, de vegades ens succeeix, les nostres bones intencions a la fi acaben en desastre, però aquest no era el cas. Ell sabia perfectament que allò que predicava Jeremies era la paraula de Déu, però no volia creure'l ni volia que d'altres el sentissin. Segrestar el missatge del Senyor i no permetre que la seva paraula arribi al poble convertia en gairebé impossible la conversió, donar l'esquena a l'advertiment diví abocava el poble a confiar les seves vides a aquells, com Egipte, que no van respondre. Que el Senyor ens ajudi a saber escoltar-lo, a parar atenció a quines coses vol de nosaltres, perquè seguir Déu és el camí que porta a la vida.

17 D'allí, el rei Sedecies el va fer treure secretament i el va fer portar al seu palau per preguntar-li:

--Has rebut alguna paraula del Senyor?

Jeremies respongué al rei Sedecies:

--Sí.

I afegí:

--Cauràs en mans del rei de Babilònia.

18 Jeremies va dir també al rei Sedecies:

--Per què m'heu fet tancar a la presó? No he fet pas res contra tu, ni contra els teus oficials, ni contra aquest poble!

19 On són ara els vostres profetes que us anunciaven que el rei de Babilònia no vindria a atacar-vos, ni a vosaltres ni aquest país?

20 I ara, rei i senyor meu, escolta'm i permet que et presenti la meva súplica: no em facis tornar a casa del canceller Jehonatan, perquè hi moriria.

21 El rei Sedecies va donar l'ordre que custodiessin Jeremies al pati de la guàrdia i que cada dia li portessin un pa de la plaça dels forners, fins que el pa s'acabés a la ciutat.

Jeremies es quedà, doncs, al pati de la guàrdia.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 27 de maig de 2020

Jeremies 38, 1-13

La curiosa història del rescat de Jeremies ens sorprèn pel seu protagonista, un eunuc, un esclau estranger que, per la seva condició física, no podia formar part del poble de Déu. El rei i els prohoms de Jerusalem no volen escoltar al profeta, ans al contrari, volen silenciar el missatge que porta de part de Déu, però un home sense drets serà qui posarà seny en l'actitud del rei Sedecies. El valor de les persones no es mesura per la seva condició sinó per la seva resposta davant els altres, davant el proïsme. No va importar-li a Èbed-Mèlec la distància social que hi havia entre ell i Jeremies, la seva acció va buscar la justícia pel profeta perseguit per aquells que haurien d'escoltar-lo i fer justícia sempre prové de la voluntat de Déu. Que el Senyor ens ajudi a aprendre a buscar, per a totes i tots, sigui quina sigui la seva condició, la mateixa justícia que volem per nosaltres.

1 Xefatià, fill de Matan, Guedaliahu, fill de Paixhur, Jucal, fill de Xelemià, i Paixhur, fill de Malquià, van sentir les paraules que Jeremies anava dient a tothom:

2 --Això diu el Senyor: El qui es queda a la ciutat morirà per l'espasa, la fam o la pesta. Però el qui en surti i es rendeixi als caldeus no morirà: tindrà la pròpia vida com a premi.

3 Això diu el Senyor: Aquesta ciutat caurà en mans de l'exèrcit del rei de Babilònia i serà ocupada.

4 Llavors aquells prohoms van dir al rei: --Que aquest home sigui

7 El cuixita Èbed-Mèlec, un eunuc que vivia al palau reial, va saber que havien baixat Jeremies a la cisterna. El rei s'estava assegut prop de la porta de Benjamí.

8 Èbed-Mèlec va sortir del palau, anà a trobar el rei i li digué:

9 --Rei i senyor meu! Aquells homes no tenen cap dret a fer això contra el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i allí dintre es morirà de fam, perquè ja no queda pa a la ciutat.

10 Aleshores el rei va donar aquesta ordre al cuixita Èbed-Mèlec: --Pren

condemnat a mort! Parlant d'aquesta manera, no fa més que desmoralitzar els pocs defensors que encara queden a la ciutat i la resta del poble. Aquest home no busca el bé del poble, sinó la seva perdició.

5 El rei Sedecies va respondre: --El deixo a les vostres mans, perquè ni tan sols el rei no pot res contra vosaltres.

6 Van agafar, doncs, Jeremies i el van tirar a la cisterna de Malquiah, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi van baixar amb cordes. En aquella cisterna no hi havia aigua, sinó fang, i Jeremies va quedar enfonsat dins el fang.

amb tu trenta homes i treu el profeta Jeremies de la cisterna abans no mori.

11 Èbed-Mèlec va prendre amb ell aquells homes, va entrar al palau reial, anà sota la sala del vestuari, agafà trossos de roba i de draps i, per mitjà de cordes, els va fer arribar a Jeremies, dintre la cisterna.

12 El cuixita Èbed-Mèlec va dir a Jeremies: --Posa't aquests trossos de roba i de draps entre les aixelles i les cordes. Jeremies així ho va fer.

13 Estirant-lo amb les cordes, el van treure de la cisterna. I Jeremies va continuar estant-se al pati de la guàrdia.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 28 de maig de 2020

Jeremies 38, 14-28

La vulnerabilitat del rei i la seva intranquil·litat per aquells que compartien amb ell el poder a Jerusalem, ens posa sobre avís de com tantes vegades la por ens fa no voler reconèixer les nostres febleses, com si aquestes fossin una amenaça per nosaltres mateixos. Tot això contrasta amb la valentia de Jeremies que, malgrat la presó i la persecució, malgrat les seves pròpies pors, s'ha mantingut fidel a la paraula del Senyor, encara que aquesta no volia ser escoltada. D'on prové aquesta força? De conèixer veritablement Déu, el Déu que salva i és el nostre baluard en el moment de perill, en les nostres foscores. Que ens se'ns mostri quan el necessitem i que sapiguem respondre amb la valentia i la força del seu esperit quan arriben les dificultats. Amén.

14 El rei Sedecies va enviar més homes que conduïssin el profeta Jeremies a la tercera entrada del temple del Senyor. El rei li va dir: --Vull fer-te una pregunta: no m'amaguis res!

15 Jeremies li contestà: --Si et dic la veritat, em mataràs, i si et dono un consell, no el seguiràs.

16 Llavors el rei Sedecies va fer en secret aquest jurament a Jeremies: --Per la vida del Senyor, que ha creat la nostra vida, et juro que no et faré morir ni et posaré en mans dels qui et volen matar.

17 Aleshores Jeremies va dir a

21 Però si no et vols rendir, el Senyor m'ha revelat això:

22 Totes les dones que han quedat al palau dels reis de Judà seran conduïdes als oficials del rei de Babilònia, i llavors elles et diran:

»"T'han instigat i dominat els teus íntims amics. T'has enfonsat dins el fang, mentre que ells han girat cua."

23 »Les teves dones i els teus fills seran portats als caldeus, i tu tampoc no t'escaparàs: t'agafaran i et posaran en mans del rei de Babilònia, i aquesta ciutat serà incendiada.

24 Llavors Sedecies va dir a

Sedecies:

--Això diu el Senyor, Déu de l'univers, Déu d'Israel: Si surts i et rendeixes als oficials del rei de Babilònia, salvaràs la vida i no calaran foc a aquesta ciutat; sobreviureu tu i la teva família.

18 Però si no et rendeixes als oficials del rei de Babilònia, aquesta ciutat caurà en poder dels caldeus: hi calaran foc, i tu no t'escaparàs de les seves mans.

19 El rei Sedecies va replicar:

--Tinc por dels jueus que s'han passat als caldeus: els caldeus em posaran a les seves mans perquè es burlin de mi.

20 Jeremies li digué:

--No ho faran. Escolta la veu del Senyor i fes cas del que jo t'anuncio: t'anirà bé i salvaràs la vida.

Jeremies:

--Que ningú no sàpiga de què hem parlat. T'hi va la vida!

25 Si els prohoms senten a dir que he parlat amb tu i et demanen que els expliquis què has dit al rei i què t'ha contestat, i t'amenacen de mort en cas que els amaguis res, 26 digues-los: "He presentat al rei la meva súplica perquè no em fes tornar a casa de Jehonatan, on hauria mort." 27 De fet, tots els prohoms anaren a fer preguntes a Jeremies, però ell els va respondre d'acord amb les instruccions del rei, i el van deixar tranquil, perquè ningú no havia sentit la conversa.

28 Jeremies, doncs, va quedar-se al pati de la guàrdia fins al dia que caigué Jerusalem.

[Totes les meditacions >>](#)

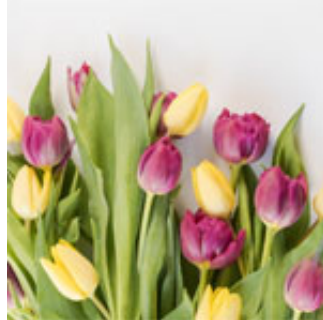
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 29 de maig de 2020

Jeremies 39, 1-18

La visió que ens presenta la història de la caiguda de Jerusalem és terrible, violència, traïció i covardia es barregen en aquesta derrota anunciada ja fa molt de temps. La segona deportació és més terrible que la primera, doncs Nabucodonosor no va consentir la traïció de Sedecies, al que ell mateix havia fet rei d'Israel. Però enmig de tota la desolació, es veuen brots d'esperança, un cop els rics han sigut portats a Babilònia, les terres tornen a mans del pobres, Jeremies és alliberat del seu empresonament i aquells que s'havien mantingut fidels salven la vida. De vegades el món necessita un cop ben fort per trencar amb les estructures corruptes i tenir una nova oportunitat. Aquests dies el nostre món s'ha vist trastocat per una pandèmia que ningú hagués pogut imaginar, la qüestió, ara que sembla que veiem el final del túnel, és: com reconstruirem? Malgrat sembla que la crispació de poders torna i que la nova normalitat serà igual que la vella, tenim la oportunitat de ser, inspirats en la justícia de Déu, brots verds enmig d'un món que ens necessitarà avui més que ahir. Que el Senyor ens mostri el camí per transformar les nostres realitats. Amén.

1 El mes desè de l'any novè de Sedecies, rei de Judà, Nabucodonosor, rei de Babilònia, amb tot el seu exèrcit, va arribar a Jerusalem i la va assetjar.

2 El dia nou del mes quart de l'any onze de Sedecies van obrir una bretxa a la muralla.

3 Tots els oficials del rei de Babilònia van entrar-hi i es van instal·lar a la porta del Mig. Eren Nergal-Sarèsser, Samgar-Nebó, Sarsequim, cap dels

10 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, només va deixar al país de Judà la gent més pobre, i fou aleshores que els va donar camps i vinyes.

11 Nabucodonosor, rei de Babilònia, havia donat aquesta ordre a Nebuzaradan, cap de la guàrdia, referent a Jeremies:

12 --Vetlla per ell, no li facis cap mal i concedeix-li tot el que et demani.

13 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, Nebuixazban, cap dels eunucs,

eunucs, i Nergal-Sarèsser, cap dels mags, i tots els altres oficials del rei de Babilònia.

4 En veure-ho, Sedecies, rei de Judà, i tots els defensors es van escapar de nit, sortint de la ciutat pel jardí del Rei, per la porta que hi ha entre les dues muralles. El rei se'n va anar pel camí de l'Arabà.

5 Però les tropes caldees els van perseguir i agafaren Sedecies a l'Arabà de Jericó. El van fer presoner i el van conduir a Riblà, al país d'Hamat, davant de Nabucodonosor, rei de Babilònia, que li donà la sentència:

6 a Riblà mateix, el rei de Babilònia va fer degollar els fills de Sedecies en presència d'aquest i va fer degollar igualment tots els nobles de Judà.

7 A Sedecies li va buidar els ulls i el va fer encadenar per dur-lo a Babilònia.

8 A més, els caldeus van calar foc al palau reial i a les altres cases i van enderrocar les muralles de Jerusalem.

9 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, va deportar a Babilònia la resta de la població que encara hi havia a la ciutat, els desertors que s'havien passat a ell i la resta de la gent que quedava.

Nergal-Sarèsser, cap dels mags, i altres dignataris del rei de Babilònia, 14 van fer treure Jeremies del pati de la guàrdia i el confiaren a Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan, perquè el dugués a casa. Així Jeremies pogué tornar a viure entre la gent.

15 Mentre Jeremies encara era reclòs al pati de la guàrdia, el Senyor li va comunicar la seva paraula. Li digué:

16 --Vés a trobar el cuixita Èbed-Mèlec i digues-li: "Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:

Quan arribi aquell dia, tu mateix veuràs com es compleixen les paraules que he pronunciat contra aquesta ciutat, per a desgràcia seva i no pas per al seu bé.

17 Però aquell dia jo et salvaré: no cauràs en mans dels qui tu tems. T'ho dic jo, el Senyor.

18 No cauràs víctima de l'espasa: tindràs la pròpia vida com a premi, perquè has confiat en mi. T'ho dic jo, el Senyor."

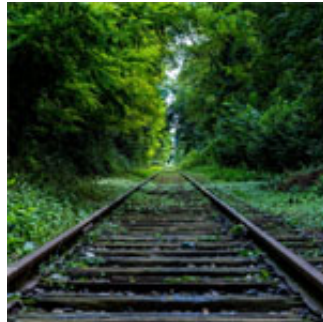
[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 30 de maig de 2020

Jeremies 40, 1-12

La vida continua, sempre continua; després de les més grans catàstrofes, qui sobreviu ha de continuar la vida, malgrat el dolor que pugui carregar a sobre. No sempre és fàcil seguir endavant amb el record de la pèrdua, del dolor viscut o de la por que acompanya els moments incerts, són instants en que no saps què has de fer o com has de continuar, com Jeremies, com la resta del poble. Però la vida continua i és important intentar fer-ho, continuar cap endavant, però sempre recordant allò que has viscut, perquè en el record i la memòria és com podem transformar el nostre futur. Aquests mesos hem viscut incertesa i por, confinament i prudència, però ara continuem, no ho fem des de la desmemòria del que hem viscut, ni de les persones que s'han arriscat per nosaltres, recordem i continuem perquè el Senyor ens pugui ensenyar com hem de viure en el que ve.

1 Paraula que Jeremies va rebre del Senyor després que, a Ramà, Nebuzaradan, cap de la guàrdia, es fes càrrec d'ell, quan Jeremies es trobava entre els captius de Jerusalem i de Judà que, lligats amb cadenes, eren deportats a Babilònia.

2 El cap de la guàrdia se'n va fer càrrec i li va dir:

--El Senyor, el teu Déu, havia decretat aquesta desgràcia contra aquest lloc.

3 Ara l'ha enviada, tal com havia decretat. Tot això us ha succeït perquè vau pecar contra el Senyor i

7 Tots els oficials de les tropes que s'havien dispersat pels camps amb els seus homes van saber que el rei de Babilònia havia nomenat governador del país Guedalià, fill d'Ahicam, i li havia confiat la gent pobra, homes, dones i infants que no havien estat deportats a Babilònia.

8 Llavors anaren a trobar-lo a Mispà juntament amb els seus homes. Eren Ixmael, fill de Netanià, Johanan i Jonatan, fills de Caréah, Seraià, fill de Tanhúmet, els fills d'Efaï de Netofà i Jezaniahu, fill del maacatita.

9 Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan,

no el va obeir.

4 Però, a tu, t'allibero de les cadenes que portes a les mans. Si et sembla bé d'acompanyar-me a Babilònia, vine, que jo m'ocuparé de tu. I si no et sembla bé, no vinguis. Tens tot el país per a anar on vulguis: vés allà on et sembli millor.

5 Com que Jeremies no es decidia a tornar-se'n, Nebuzaradan li va dir: --Vés amb Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan, que el rei de Babilònia ha nomenat governador de les poblacions de Judà, i viu amb ell entre la gent. I si no, vés allà on et sembli millor. El cap de la guàrdia li donà provisions i li va fer un present, i el va acomiadar.

6 Jeremies se'n va anar, doncs, amb Guedalià, fill d'Ahicam, a Mispà, i va viure amb ell entre la gent que havia quedat al país.

els va fer, a ells i als seus homes, aquest solemne jurament:

--No tingueu por de sotmetre-us als caldeus: quedeu-vos al país, sotmeteu-vos al rei de Babilònia i tot us anirà bé.

10 Jo m'he de quedar a Mispà, a disposició dels caldeus que vinguin al nostre país. Vosaltres aneu a viure a les poblacions que ara són vostres: feu-hi collites de vi, blat i oli i emmagatzemeu-les.

11 Els altres jueus que eren a Moab, a Ammon i a Edom, o en altres països, en sentir que el rei de Babilònia havia permès que una part del poble restés a Judà i que els havia posat com a governador Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan, 12 van tornar al país de Judà des de tots els llocs on s'havien dispersat. Es presentaren a Guedalià, que era a Mispà, i van tenir una collita abundant de vi i de blat.

[Totes les meditacions >>](#)

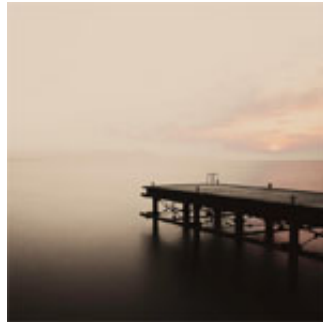
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 31 de maig de 2020

Jeremies 40, 13-16

En un món on la mentida i la traïció estan a l'ordre del dia, mai saps del tot en qui pots posar la teva confiança. Massa vegades hi ha engany i les paraules i consells no tenen bones intencions. Mica en mica, aquesta incertesa vers els altres ens tanca en nosaltres mateixos i ens deixa aïllats, perquè de vegades pensem que és millor està sol que mal acompanyat. Però el Senyor ens demana de crear comunitat, de ser capaços d'abraçar els dubtes i ser un amb els altres, amb les nostres proïsmes. Confiem en el Senyor, ell és per ajudar-nos, fins i tot quan fallen els altres. Avui, diumenge de Pentecosta, recordem que si és ben cert que el mal hi és, també ho és que l'Esperit del Senyor és amb nosaltres, en ell creem comunitat, en ell ens movem i caminem, d'ell rebem la força, la defensa i la consolació de Déu.

13 Johanan, fill de Caréah, i tots els oficials de les tropes que s'havien dispersat pels camps, anaren a Mispà a trobar Guedalià

14 i li van dir:

--¿No saps que Baalís, rei dels ammonites, ha enviat Ixmael, fill de Netanià, perquè et mati?

Però Guedalià, fill d'Ahicam, no se'ls va creure.

15 Llavors Johanan, fill de Caréah, va dir en secret a Guedalià a Mispà:

--Deixa'm anar a eliminar Ixmael, fill de Netanià, sense que ningú ho sàpiga. No podem permetre que et mati. Tots els jueus que ara s'han reunit al voltant teu es dispersarien i es perdria la resta de Judà.

*16 Guedalià, fill d'Ahicam, va respondre a Johanan, fill de Caréah: -
-No ho facis! No és veritat això que dius d'Ixmael!*